

Mikä tuottaa sinulle iloa?

Huoneeni on aina ollut täynnä kaikkea. Nuorempana jouduin iltaisin heittämään kymmeniä pehmoleluja maahan, kun en itse meinannut mahtua sänkyyn. Halusin pitää huoneeni siistinä ja nättinä, mutta tavaraa oli vain liikaa, enkä koskaan saanut järjestystä aikaan. Kahden metrin mittainen työpöytäni oli aivan täynnä koriste-esineitä, ja kaappini pursusivat roinaa. En tiennyt miten saisin huoneestani viihtyisämmän paikan. Ostin uuden sängyn, ja tyhjensin lattiani vanhoista matoista. Mutta vaikka miten vaihdoin huonekaluja ja siistin paikkoja, huoneeni feng shui ei parantunut. Aina viikon tai parin sisällä juuri siivottu huoneeni palasi ennalleen. Monesti katsoessani sotkuista huonettani menetin motivaationi, ja saatoin lykätä siivousta usealla viikolla. Olin jo melkein luovuttanut unelmieni huoneeni suhteen, kunnes päätin lukea Marie Kondon teoksen *Siivouksen elämänmullistava taika*.

Noin vuosi sitten Marie Kondo ja hänen KonMari-menetelmänsä saavuttivat minunkin huomioni. Uteliaisuuttani ostin hänen ensimmäisen teoksensa Prisman alehylllyltä muutamalla eurolla. Kirja jäi kuitenkin pitkäksi aikaa makaamaan pöydälleni. Sinne se oli jäänyt, kunnes tänä kesänä siivotessani kirja osui käteeni, ja tylsyyttäni päätin lukea pari sivua sitä. "Pari sivua" venyikin viideksi tunniksi. Ensimmäisen sivun jälkeen en voinut lopettaa, vaan oli pakko lukea seuraava sivu ja sitä seuraava. Kirjassa oli kaikki vastaukset mitä olin tarvinnut, tietäen tai tietämättäni. Jokaisen kappaleen jälkeen tuntui kun olisin valaistunut, ja haltioituneena toistin kirjan lausahduksia mielessäni. Toivon pilke silmissäni tartuin moppiin, ja aloitin siivousurakkani.

Kirjan ohjeiden mukaisesti aloitin tavaroiden karsimisesta, ja pian olinkin tyhjentänyt kaappieni sisällön lattialle. KonMari-menetelmän idea on karsia esineet, jotka eivät tuota iloa, ja säilyttää vain iloa tuottavat esineet. En ole vieläkään aivan omaksunut tätä karsimisen taitoa, mutta vauhti on sentään nopeampaa kuin alkumetreillä. Etenkin tunne-arvoiset esineet, joihin liittyy paljon muistoja ovat olleet minulle haaste. Oli hankala uskoa, kuinka paljon tavaraa, tunne-arvoista tai arvotonta, minulle oli ehtinyt kertyä 15 vuoden aikana. Sadoista onnittelukorteista kellastuneisiin snorkkeleihin 11 kesän takaiselta Kreikan matkalta, löysin kaikkea komeroideni syövereistä. Hypin varpaillani puolelta toiselle tavarakasojen yli, ja raadoin päivät sekä yöt menneitä muistellen. Pikkuhiljaa lattiani paljastui kaiken tilpehööriä alta. Useita kymmeniä kuivuneita tusseja lensi roskakoriin, ja vanhat lastenkirjat löysivät tiensä kierrätyskeskukseen. Vein kaikki käyttökelpoiset tavarat, lelut ja vaatteet Punaisen ristin Konttiin. Opin paljon uutta kierrättämisestäkin; joulukortit kuuluvat pahvinkeräykseen, kruunukorkit metallinkeräykseen ja valokuvat energijätteeseen.

Noin kahden kuukauden, 12 Ikea-kassillisen, ja päivien järjestämisen jälkeen huoneeni ei ollut enää entisensä. Vieraat tervetulleeksi toivottaa oveeni ripustettu muotokuva itsestäni. Komeat taulut koristavat seiniäni, ja valkoinen pöytä loistaa puhtauttaan. Huoneeni on kuin rauhan tyyssija, jonne on pitkän koulupäivän jälkeen ihana astua. Ilma on raikkaampaa kuin koskaan aikaisemmin, ja tavarani tuottavat paljon enemmän iloa ja arvostan niitä suuremmin. Opiskeluni on myös parantunut, sillä nyt menen suoraan hommien pariin enkä käytä energiaani paikkojen siivoamiseen ja järjestämiseen. Olen saanut enemmän rohkeutta minimoida elämästäni negatiivisia asioita, ja tästä on ollut jo paljon hyötyä elämäni eri osa-alueilla. Lopetin harrastukseni, josta en enään pitänyt, ja aloitin uuden harrastuksen josta oikeasti pidän ja joka tuottaa minulle paljon iloa. Mielialani on kohentunut, ja minusta on tullut paljon energisempi ja aikaansaavampi kuin ennen.

Yksi suurimmista virheistä jonka tein siivouksen aikana oli se, että järjestelin vain vähän kerrallaan. Silloin urakka ei loppunut koskaan. Järjestäminen kuuluu tehdä kunnolla yhtäjaksoisesti, silloin talo

pysyy pitkään hyvässä järjestyksessä eikä tule takapakkia. Ennen järjestelin paikkoja aina silloin kun huomasin niiden olevan sekaisin, mutta viikon kuluttua pöytäni palasi entiseen kuntoonsa. Kun kaikilla tavaroilla on oma paikkansa (tai kuten Kondo sanoo, "koti"), ja omistaa vain iloa tuottavia tavaroita, koti pysyy siistinä luonnostaan. Käytän nykyään noin kymmenen minuuttia viikossa huoneeni siivoukseen; imuroin huoneen ja laitan pari eksynyttä tavaraa takaisin paikalleen.

Luettuani Marie Kondon kirjan, *Siivouksen elämänmullistava taika*, opin järjestämisen taidon, jota ei oikeastaan opeteta missään. Kirja antoi minulle potkun oikeaan suuntaan ja sain käytännön neuvoja arkeni muuttamiseen. Siitä seurasi suuri dominoefekti, joka pala palalta onnistui muuttamaan elämäni. Siivotessani huomasin, että kyse ei ollut enään pelkästään hienomman huoneen saamisesta tai feng shuista, vaan myös joidenkin muistojen taakse jättämisestä. Nykyään kun astun huoneeseeni, en näe vain hienon näköistä huonetta. Näen kahleet joista pääsin irti, ja tunnen kuinka vapaa minusta on tullut.

AP